

väntar otåligt på oss.

3 Veckor senare.

Ja, nu hade de 3 långa, långa veckor gått. Ulf-Peter (Fisk-doktor) hade tyvärr inte tid att komma till oss. Så, Lasse (den här gången) fick välja offret som Channa skulle köra till S.V.A (Statens Veterinär Anstalt) i Uppsala. Väll packat med färsk vatten och syre (Lyft) åkte vi med Channa till vårt öde. Efter letande hittade Channa till slut till S.V.A. Där kom Torbjörn (vi alla känna till), han såg ut som en från rymden. Grön förklädd, Vita träsor och handskar. Inte fick Channa närmare sig för att hälsa på honom. Kanske skyligt kändes det hela. Vi blev överförda i en stor sopåse och tog farväl för alltid från Channa. Hon åkte iväg mer än ledsen. Vi hade ju varit tillsammans i 3 hela veckor.

Nu blev det 2 à 3 veckors väntar igen. Blir vi godkänd eller ska vi dö?

12 augusti 2002

Äntligen kom beskedet. Hurra Vi är godkända! Vi bär inga farliga sjukdomar eller bakterier på/med os. Nu får alla Svenska Koivänner komma att hämta oss. **Nu är vi "Svenskmedborgare" !**

Organisationsnummer
802405-4093

Postadress: Koi Club Sweden
Alunvägen 5
141 34 Huddinge

PostGiro: 123 25 62-7

Ar 2002 augusti 12
EXTRA Bilaga

E-mail : koi-club-sweden@swipnet.se
Hemsida : <http://w1.860.telia.com/~u86012135>

Channa: 08 711 33 82 Birgitta: 08-520 164 24

Så här blev vi Svenska Medborgare

Vi föddes i ett varmt land långt bort från Sverige.

Efter några månader hade vi tur och blev adopterade av vänner i Sverige.

Vi fick vara utan mat i 5 dagar, sedan kylde vi ned till 10°, brr det var kallt.

Efter detta blev vi packade så bekvämt som möjligt i plastpåsar med vatten och mycket luft (syre) och lagda i gedigna kartonger för att klara den långa resan till vårt nya fosterland.

Äntligen kom vi fram. Självklart hade vi bråttom att komma till vårt nya hem. Men så enkelt och snabbt som vi trodde blev det ju absolut inte.

Gränsveterinären hade mycket jobb, (1½timmar väntetid) ovanpå detta var det faktisk Midsommarafton.

Först fick våra vänner betala något slags papper, bara för att någon skulle hämta oss från depån. Sedan fick de stackarna köra till andra sidan av Arlandas Cargo till Tullen.

Oeps, detta var inte roligt alls. Där kom en ännu större otrevlig överraskning. Inte bara skulle vi tullas in, utan detta kostade 12.000,- kronor (inkl. MOMS).

Efter 3 timmars springande fram och tillbaka blev vi äntligen frisläppta och på väg hem.

Hem (i Huddinge) fick vi omgående ett fint rent bad med rinnande vatten, oh vad skönt.

Man mädde på en gång mycket bättre. Vi blev riktigt ompysslade med stort omsorg.

Våra fina färger och goda utseende blev mycket uppskattade. Så nu fick vi en väl förtjänt nattsömn. Vårt nya liv i detta nya land såg lovande ut..

Så gick dagarna, vi fick god mat och bra husrum. Efter 2 veckor kom herr Doktor. En jätteduktig sådan. Herr Fisk-doktor: Ulf Peter Wickart från Fiskhälsan kom tillsammans med Christine och Bodil som är Länsveterinärer. 100 av oss måste offra sig som prov, meningen var att ser om vi var bärare av någon sjukdom som vårt nya fosterland är rädd för. Vår nya vän Channa hade ont i magen, hon var den som måste bestämma vilka som skulle blir offer. Utan glädje blev vi infångade, bedövade, injekterad med cortison, sedan hamnade vi i iskallt vatten för att vakna igen, vem vill vakna i 10° kallt vatten!

Ulf-Peter var rädd att vi skulle dö under natten. Glöm det Ulf-Peter, vi vill leva men inte dö i Norden! Vi dog inte men kvicknade till och var jättepigga och efter några minuter simmade vi runt i full fart. Sedan skulle temperaturen höjas till minimum 18°, den gick uppåt till 27° och vi var bara ännu gladare, vi kom ju från värmen eller hur! Nu är det väntetid i 3 långa veckor innan vi skall möta våra nya vän Ulf Peter igen.

Blir vi godkända, så blir många Svenska Koiälskare glada, de